

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016281765

Дата перевірки:
25.05.2024 11:28:45 IDT

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
25.05.2024 11:29:38 IDT

ID користувача:
100011299

Назва документа: Курсова робота_Бакірова Тетяна

Кількість сторінок: 30 Кількість слів: 6225 Кількість символів: 47780 Розмір файлу: 45.89 KB ID файлу: 1016074617

13.6% Схожість

Найбільша схожість: 6.28% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1016029666)

12.9% Джерела з Інтернету

797

Сторінка 32

7.18% Джерела з Бібліотеки

77

Сторінка 34

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

1

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
ЗВО «ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ
ЛЮДИНИ «УКРАЇНА»
ПОЛТАВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Курсова робота
на тему:
«ПОНЯТТЯ, СКЛАД ТА ЗМІСТ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН»

Виконала студент3 курсу
Спеціальності 081 Право
Бакірова Тетяна
Науковий керівник:
Товста С.П.

ПОЛТАВА - 2024

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Розділ 1. Поняття, ознаки та види цивільних правових відносин.....	5
Розділ 2. Склад правовідносин та загальна характеристика його елементів.....	12
Розділ 3. Поняття та види юридичних фактів.....	17
Висновки.....	21
Список використаних джерел.....	24

ВСТУП

Актуальність теми курсової роботи, присвяченої поняттю цивільних правовідносин, полягає у важливій ролі правовідносин у правовій системі будь-якої країни і в житті суспільства в цілому. Правові відносини-це базова категорія юриспруденції, що відображає суспільні відносини, які регулюються нормами права. Вони складають основу правового регулювання, оскільки за допомогою правових відносин реалізується воля держави, реалізуються норми права, гарантуються права і обов'язки суб'єкта.

Вивчення та аналіз поняття правових відносин дозволить глибше зрозуміти механізми функціонування правової системи та правового регулювання різних сфер життєдіяльності, зокрема економічних, цивільних, адміністративних та інших відносин.

Актуальність даної теми обумовлена також динамічним розвитком суспільства, змінами в суспільних відносинах і, як наслідок, необхідністю адаптації правової системи до нових умов. У глобалізованому світі важливо розуміти принципи і механізми міжнародного права, міжнародно-правові відносини та їх вплив на внутрішній правопорядок країни, тому тема правових відносин актуальна і для міжнародних аспектів.

Таким чином, вивчення поняття правовідносин актуально в силу важливості розуміння правового життя суспільства, аналізу і вдосконалення правових норм, гармонізації внутрішнього і міжнародного права.

Метою курсової роботи з теми "правові відносини" є всебічне вивчення та аналіз правових відносин, вивчення їх природи, структури, функцій, механізмів виникнення, зміни та припинення. Це дає їм глибше розуміння їхньої ролі в правовій системі та суспільних відносинах загалом. Метою курсової роботи також є розгляд актуальних проблем правовідносин у сучасному суспільстві та розробка пропозицій щодо вдосконалення та розвитку правового регулювання у цій сфері.

Метою дослідження є сукупність правовідносин, що виникають у певних сферах суспільних відносин під впливом правових норм. Мета дослідження визначається як аналіз, Класифікація, вивчення механізмів його виникнення, зміни і припинення, а також актуальних аспектів правовідносин з урахуванням їх ролі і значення в регулюванні певних видів суспільних відносин.

Предмет вивчення правовідносин визначається як певний вид суспільних відносин, які виникають в рамках правових норм і характеризуються регулюванням поведінки суб'єкта на основі прав і обов'язків.

Наукова обґрунтованість сформульованих висновків визначається широким спектром методів наукового пізнання. Дослідження засноване на принципі методологічного плюралізму як найважливішої передумови отримання достовірних знань, принципі історизму, принципі об'єктивності і конкретності, принципі єдності предмета і методу дослідження та ін. Серед загальних методів наукового пізнання в даній роботі використовуються, зокрема, діалектичний, історичний, логічний, системно-структурний методи.

РОЗДІЛ I.**ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ ТА ВИДИ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВИХ
ВІДНОСИН**

Підходи до розуміння поняття правовідносин можна розділити на кілька основних груп, кожна з яких відображає певну теоретичну концепцію або методологічний підхід. Суть нормативного підходу до праворозуміння полягає в тому, щоб зосередити увагу на правових нормах як головному і вирішальному елементі правової системи. З цієї точки зору право розглядається в основному через призму законів, підзаконних актів і правових норм, офіційно встановлених державою. Нормативний підхід вважає, що основою правової системи є правові норми, які визначають права і обов'язки суб'єкта, регулюють суспільні відносини і встановлюють Основи юридичної відповідальності.

Відповідно до нормативного підходу, закон і офіційно прийняті правові акти є ключем до розуміння і застосування права. Правові норми чітко сформульовані, перевірені і обов'язкові до виконання. Прихильники нормативного підходу визнають існування ієрархії правових норм, в якій конституційні положення мають вищу силу, а нижчі нормативні акти повинні слідувати за вищестоящими.

Це дуже важливо для юридичної техніки - технології формулювання правових норм, їх систематизації та тлумачення. Правильне застосування юридичної техніки забезпечує єдність і стабільність правової системи. Нормативний підхід враховує, що саме через точне і безпомилкове тлумачення і застосування правових норм відбувається реалізація правових принципів і цілей, процес правозастосування. Нормативний підхід до правозастосування спрямований на підтримку правового порядку, стабільності і передбачуваності правових норм, забезпечення правової ясності і чесності.

Соціологічний підхід до поняття правових відносин фокусується на вивченні права через призму його функціонування в суспільстві, на соціальних процесах, діях і взаємодіях між людьми, які формують і реалізують правові норми. Соціологічний підхід розглядає право не як сукупність норм і законів, а як динамічну систему, що розвивається у відповідь на потреби суспільства і взаємодію між його членами, як невід'ємну частину соціальних систем, які відображають, регулюють і структурують суспільні відносини. Тут правові норми розглядаються як результат взаємодії різних соціальних груп та їх інтересів [8, с.115].

Прихильники соціологічного підходу наголошують на важливості емпіричних досліджень для розуміння того, як насправді працюють закони та як вони впливають на суспільство, включаючи вивчення поведінки, ставлення, норм та цінностей, що формують правову систему. Соціологічний підхід досліджує, як право впливає на соціальні зміни і, навпаки, як соціальні зміни впливають на розвиток права. Вважається, що правові норми повинні бути гнучкими і здатними адаптуватися до нових соціальних реалій. Соціологічні підходи також досліджують взаємозв'язок між правом і мораллю, де закони не завжди відповідають моральним нормам суспільства, але часто відображають загальноприйняті цінності та етичні норми [7, с.67].

Психологічний підхід до поняття правових відносин фокусується на внутрішніх мотивах, свідомості, переконаннях і діях учасників правових відносин. Цей підхід передбачає, що правові норми та відносини існують не у вакуумі, а тісно пов'язані з психологічними аспектами людської діяльності. В рамках психологічного підходу, розуміючи мотиви людини дотримуватися або порушувати правові норми, його власні права і обов'язки, то, як він сприймає права і обов'язки інших, він досліджує, як особистісні особливості, такі як моральні переконання, цінності, почуття і очікування, впливають на формування і реалізацію правових відносин. Такий підхід підкреслює, що для ефективного впровадження і дотримання правових норм необхідно не тільки встановити зовнішні механізми контролю і санкції, а й розуміти і

враховувати внутрішні психологічні чинники, що впливають на поведінку людини в соціальній і правовій сферах.

Правовий позитивізм-це напрямок у філософії права, що розглядає право як систему норм, офіційно закріплених і санкціонованих державою. Основна теза юридичного позитивізму полягає в тому, що право і мораль слід розглядати окремо, а легітимність правових норм ґрунтується не на моральному змісті, а на формальній процедурі прийняття і можливості приведення у виконання. У контексті правових відносин юридичний позитивізм акцентує увагу на регулюванні тільки за допомогою офіційно встановлених правових норм. Цей підхід передбачає, що взаємодія суб'єктів правових відносин ґрунтується на нормах з чітким формулюванням і санкціями. Це означає, що законність вимог, прав і обов'язків у правовідносинах визначається не етичними або моральними доводами, а дотриманням законів, прийнятих державою. [6,с.27].

Таким чином, суть юридичного позитивізму в контексті правових відносин полягає в тому, що справедливість, ефективність і легітимність цих відносин оцінюються через призму дотримання офіційно встановлених правил і процедур.

Правові відносини є фундаментальним елементом правової системи будь-якої країни, що визначає взаємодію між суб'єктами на основі правових норм. Вони мають ряд характеристик:

- Правова впорядкованість є однією з важливих ознак правовідносин, оскільки визначає, що відносини між суб'єктами регулюються і контролюються правовими нормами. І правова впорядкованість означає, що поведінка суб'єкта, його права та обов'язки визначаються і регулюються чинним законодавством та іншими правовими актами. Це гарантує, що дії учасників відносин відбуваються в рамках, що допускаються правовою системою. Завдяки правовій регламентованості відносини мають чітко визначені параметри-хто є суб'єктом, які права та обов'язки у них є, умови та процедури їх реалізації та захисту. Це забезпечує правову визначеність і

передбачуваність у взаємодії. Правові норми не тільки визначають права і обов'язки, а й передбачають відповідальність за їх порушення. Це може включати цивільно-правову, адміністративну і навіть кримінальну відповідальність, яка виступає засобом запобігання порушень. Правова регулярність також має на увазі здатність правової системи адаптуватися до змін в суспільстві, постійний перегляд і оновлення правових норм для забезпечення актуальності та ефективності нормативних актів в цілому, правове регулювання відіграє центральну роль у забезпеченні порядку, справедливості і стабільності у взаємодії суб'єктів правовідносин і формах основа законності і порядку в суспільстві;

- У будь - яких правовідносинах має бути як мінімум 2 суб'єкти-фізичні особи, юридичні особи, держави або їх об'єднання. Суб'єкти мають певні юридичні можливості та обмеження, відповідно до їх прав та обов'язків. 1. Ознаки наявності суб'єкта є одним з важливих факторів для визначення правовідносин. Це означає, що для формування правовідносин в якості суб'єктів цих відносин повинні виступати як мінімум 2 сторони. Об'єктами правовідносин є фізичні та юридичні особи, а також держава і його інститути, кожен з яких володіє певними правами і обов'язками, визначеними правовими нормами. Всі суб'єкти правовідносин повинні володіти правосуб'єктністю, тобто здатністю мати права і обов'язки. У фізичних осіб ця здатність зазвичай виникає з моменту народження, а у юридичних осіб – з моменту їх державної реєстрації. Для формування правовідносин необхідно чітко визначити сторони, їх права та обов'язки. Це дозволяє уникнути правової невизначеності та сприяє ефективному вирішенню можливих спорів. Незважаючи на різні форми і види правовідносин, суб'єкти одних і тих же відносин юридично рівні. Це означає, що закон надає їм рівні можливості для реалізації та захисту своїх прав та інтересів. Суб'єкт правовідносин несе юридичну відповідальність за невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків. Це стосується як фізичних, так і юридичних осіб. Таким чином, існування суб'єкта є фундаментальною

особливістю правовідносин, оскільки саме суб'єкт реалізує правові норми, здійснює права і виконує свої обов'язки в соціальній взаємодії з іншими людьми.;

- Ознаки наявності прав і обов'язків є однією з важливих ознак правовідносин, оскільки вони визначають сутність і структуру правовідносин.¹ Ця функція підкреслює, що правовідносини не тільки пов'язують суб'єкта в юридичному аспекті, а й визначають конкретні права та обов'язки, що виникають між ними. Правові відносини засновані на двосторонніх принципах, які передбачають наявність як прав, так і обов'язків у суб'єкта цих відносин. У той же час права одного суб'єкта відповідають зобов'язанням іншого, створюючи взаємність у відносинах. Права і обов'язки, що лежать в основі правових відносин, чітко визначені і регулюються нормами права. Це забезпечує порядок, передбачуваність і захист на законодавчому рівні.

РОЗДІЛ II. СКЛАД ПРАВОВІДНОСИН ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЙОГО ЕЛЕМЕНТІВ.

Правовідносини складаються з трьох основних елементів: суб'єкта, об'єкта, змісту. Суб'єкт правовідносин-це учасник правовідносин, що володіє відповідними суб'єктивними правами і юридичними обов'язками. Суб'єктом може бути як фізична особа (громадянин), так і юридична (організація, установа), а також Держава та її інституція. Важливою характеристикою суб'єктів є їх правоздатність (здатність мати права та обов'язки) та дієздатність (здатність самостійно вчиняти дії, що породжують права та обов'язки).

Метою правовідносин є щось, пов'язане з виникненням відповідних прав і обов'язків суб'єкта. Об'єктами є матеріальні (наприклад, нерухомість, транспортні засоби), нематеріальні блага (Інтелектуальна власність, авторське право) і дії або бездіяльність інших суб'єктів (наприклад, виконання робіт або надання послуг) [11, с.325].

Зміст правовідносин включає в себе сукупність прав і обов'язків, що належать суб'єкту. Зміст визначається в праві дозволити суб'єкту вимагати певних дій або бездіяльності від інших суб'єктів, а також в обов'язку зобов'язати суб'єкта здійснювати певні дії або утримуватися від них в інтересах інших суб'єктів або суспільства в цілому.

Основними суб'єктами правовідносин є фізичні особи, це окремі люди з певними правами та обов'язками. Вони вважаються дієздатними з моменту народження і до моменту смерті і можуть мати різний рівень дієздатності в залежності від віку, психічного здоров'я і т.д. фізичні особи як суб'єкт правовідносин мають ряд важливих особливостей, що визначають їх положення і можливості в правовому полі. Ці характеристики охоплюють правоздатність, дієздатність за законом і функції, пов'язані із захистом їх прав

та інтересів. Правоздатність фізичної особи-це здатність володіти особистими і майновими правами і брати на себе відповідальність. Правоздатність фізичної особи виникає з моменту народження і припиняється в момент смерті. Кожна людина володіє правоздатністю, яка не залежить від віку, стану здоров'я, соціального статусу і т.д. [7, с. 135].

Правоздатність - це здатність набувати і здійснювати права власними діями, створювати для себе юридичні зобов'язання і самостійно захищати свої права. Правоздатність може бути повною або ОБМЕЖЕНОЮ. Повна правоздатність зазвичай настає з настанням повноліття, А обмежена правоздатність з певних причин виникає у неповнолітніх або осіб, які перебувають під опікою або піклуванням. Певні категорії осіб можуть мати певний правовий статус, який надає певні права та привілеї або накладає додаткові обов'язки. Наприклад, це можуть бути неповнолітні, інваліди, біженці і т. д.

Окремі особи несуть відповідальність за порушення своїх дій та прав інших осіб. відповідальність може бути цивільно-правовою, адміністративною чи кримінальною, залежно від характеру порушення. Взаємодія індивідів у правовому полі формує основу правовідносин, які регулюються нормами права, спрямованими на забезпечення справедливості, порядку та захисту прав та інтересів усіх учасників [5, С.83].

Юридичні особи відіграють важливу роль у правовідносинах, крім статусу засновників і учасників, організованих груп фізичних осіб або майнових комплексів з власним правовим статусом, вони створюються для досягнення певних цілей, зокрема економічної, освітньої, благодійної, культурної діяльності і т.д. визнання організації юридичною особою дає можливість виступати в якості самостійного суб'єкта правовідносин, набувати майнові та особисті немайнові права, майно, брати на себе відповідальність, ставати позивачами і відповідачами в суді. Юридична особа має власну юридичну ідентичність, яка відрізняється від членів та засновників. Це дає їм можливість ініціювати угоди, володіти майном, брати

участь у судових розглядах, мати цивільні права та обов'язки та здійснювати їх через свої органи чи представників. Правоздатність юридичної особи виникає в момент її державної реєстрації і припиняється в момент ліквідації [3, с.58].

Юридична особа має певну організаційну структуру, що включає керівний орган (наприклад, комітет з управління, директори), колегіальний орган (наприклад, Рада директорів, загальні збори учасників) та інші структурні підрозділи.

Юридичні особи можуть створюватися в різних організаційно-правових формах, в залежності від цілей їх діяльності та вимог законодавства. ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ та додатковою відповідальністю, акціонерні товариства, державні установи, благодійні організації, освітні установи і т.д. кожна з цих форм має свої особливості, права та обов'язки, визначені відповідними нормативними правовими актами.

Держава і його інститути є специфічними суб'єктами правовідносин, що діють в силу публічного права. Вони виконують певні функції, що представляють інтереси всієї держави в різних сферах життя суспільства. Міжнародна організація-це установа, створена на основі міжнародних договорів, яка виконує певні функції в міжнародно-правових відносинах і володіє правами та обов'язками. Кожен з цих видів суб'єктів володіє особливою ознакою правоздатності і дієздатності, що визначає здатність діяти в правовідносинах. Правоздатність-це здатність мати права і обов'язки, а правоздатність - це здатність набувати і здійснювати права своїми діями і створювати для себе юридичні зобов'язання [5, с.342].

Об'єктом правовідносин є матеріальні і нематеріальні інтереси, права, що виникають в результаті правовідносин між суб'єктами, право на зміну або припинення. Вони є предметом угод, зобов'язань, а також можуть бути причиною виникнення різних правовідносин. Об'єкти правовідносин можна класифікувати на матеріальні та нематеріальні. Речі-це об'єкти матеріального світу, на які можуть поширюватися права власності та інші майнові права.

Речі діляться на ті, які рухаються, і ті, які нерухомі. Гроші та цінні папери відносяться до особливої категорії важливих об'єктів, оскільки вони широко використовуються в обороті громадян. В економічній діяльності можуть використовуватися інші матеріальні блага або різні матеріальні цінності, що задовольняють особисті потреби людей.

Нематеріальні інтереси-права на знаки товарів і послуг, що відрізняють їх від інших аналогічних товарів або послуг, що виникають з результатів наукової, літературної, художньої та іншої інтелектуальної діяльності, що охороняються законом, а також з результатів технічної творчості. Таким чином, предмет правовідносин охоплює широкий спектр речей і прав, які можуть підлягати використанню в правовому регулюванні, захисті та суспільних відносинах [9, с.59].

Зміст правовідносин визначається сукупністю прав і обов'язків, що належать їх суб'єкту. Ці права і обов'язки випливають з угод, встановлених законом або укладених між юридичними особами. Зміст правовідносин є основою взаємодії між суб'єктами і визначає дії, яких необхідно дотримуватися у правовідносинах.

Це юридично визнані можливості суб'єкта запитувати певні дії у інших суб'єктів (фізичних або юридичних осіб, держав). Права можуть бути майновими (наприклад, право власності) або немайновими (наприклад, право на недоторканність приватного життя), реальними (які можуть безпосередньо впливати на предмет права) або індивідуальними (які пов'язані з вимогами певних дій іншої особи). Зміст правовідносин також включає механізм відповідальності за порушення встановлених прав і обов'язків. Це може бути цивільно-правова, адміністративна, кримінальна чи інша форма відповідальності, залежно від характеру порушення та передбачених законом санкцій [9, с.193].

Зміст правовідносин охоплює механізми захисту і забезпечення дотримання прав і обов'язків. Це включає в себе різні процедури правового захисту (судовий захист, захист прав споживачів, захист прав інтелектуальної

власності і т.д.). Таким чином, зміст правовідносин багатогранно, воно передбачає сукупність прав і обов'язків суб'єкта, механізми їх реалізації та захисту, а також відповідальність за порушення встановлених правил.

РОЗДІЛ 3. ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ ЮРИДИЧНИХ ФАКТІВ

Закон регулює суспільні відносини і визначає їх динаміку. У той же час, враховуючи динаміку правового регулювання суспільних відносин з точки зору процесу, він працює певний час, оскільки, як і у будь-якого іншого процесу, є початок і завершення.

Розглядаючи правове регулювання суспільних відносин в динаміці, варто відзначити, що природно, що спочатку виникають суспільні відносини, і тільки потім відбувається затвердження або закріплення правових норм, і їм присвоюється статус правових норм. С.С. Алексєєв виділив три стадії правового регулювання. а) стадія регулювання суспільних відносин, що вимагають юридичного посередництва; б) стадія правового кодексу поведінки, в результаті якої виникають правовідносини; в) стадії реалізації суб'єктивних юридичних прав і юридичних обов'язків;

Перший етап правового регулювання суспільних відносин починається тоді, коли ви приходите до висновку, що необхідно охопити нормами права певні відносини і створити їх. На цьому етапі правові регулятори формують модель правової поведінки учасників правовідносин громадян. Якщо реальна ситуація в реальності збігається з правовою моделлю, вони набувають юридичну значимість і дають очікувані результати.

На цьому етапі створюється конкретна програма юридичних дій з боку учасників державних або цивільних відносин, що передбачає наслідки певних дій або утримання від них. По суті, це загальний варіативний алгоритм дій учасників цивільно-правових відносин, який заснований на принципі: якщо-то-інакше. Тобто, якщо людина робить певну дію, результат настане в певній формі, в іншому випадку настане інший результат.

Верховенство права створює правову можливість виникнення цивільних правовідносин. Воно вказує на умови, обставини (факти), при яких правовідносини починають рухатися. Правові норми визнають певні факти в якості основи для їх руху і диктують кожне Цивільне правовідносини. Безпосередньою підставою для виникнення цивільних правовідносин є не норма, а встановлені нею юридичні факти.

Виходячи з вищевикладеного, юридичні факти опосередковують поєднання фактичних і юридичних аспектів конкретної ситуації. При цьому реальна сторона - це явище або процес об'єктивної реальності, який може мати місце в реальних суспільних відносинах, а юридична сторона - це модель поведінки учасників цивільних правовідносин, яка закріплена в нормах права або самостійно визначається ними.

Тобто саме юридичні факти є сполучними елементами між правовою моделлю поведінки та її фактичними складовими. Завдяки таким характеристикам даний юридичний факт має юридичну силу.

Самі по собі правові норми не створюють цивільних відносин. Суспільні відносини, а точніше, правова основа для їх виникнення, необхідна для того, щоб соціальні відносини членів суспільства були добре скоординовані в рамках відповідного правового поля.

Виникнення цивільних відносин пов'язане з настанням певних юридичних фактів. У більшості цивільних правовідносин учасники самостійно і на договірній основі визначають суб'єктивні цивільні права і юридичні обов'язки. В іншому випадку виникнення і подальша реалізація суб'єктивних цивільних прав і виконання юридичних обов'язків гарантуються прямим регулюванням держави.

Іншими словами, якщо при створенні правових норм була закладена модель майбутньої поведінки учасників цивільних відносин, то при настанні юридичних фактів програма починає реалізовуватися. З цього моменту учасники цивільних правовідносин здійснюють свої дії в рамках моделі правомірної поведінки, визначеної правовими регуляторами [1].

Слід зазначити, що в більшості випадків наявності одного юридичного факту недостатньо для розвитку наслідків, які закріплені в моделі поведінки учасників цивільно-правових відносин. Потрібна сукупна послідовність деяких юридичних фактів. Це їх різноманіття називається юридичним складом. Під ним розуміється сукупність юридичних фактів, які в структурній єдності провокують порушення розслідувань у формі встановлення, реалізації та припинення суб'єктивних цивільних прав, юридичних обов'язків і загальних цивільних правовідносин.

В основі традиційної вольової науки цивільного права України лежить виокремлення юридичних фактів як основи виникнення цивільно-правових відносин. За вольовими критеріями юридичні факти поділяються на дії та події. Поведінка-це реальна ситуація, виникнення якої обумовлено вольовим поведінкою суб'єкта правовідносин.

Найбільш поширеною підставою для виникнення цивільно-правових відносин є торгівля. Відповідно до статті 202 Цивільного кодексу України, під ним розуміються дії особи, спрямовані на встановлення, зміну і припинення цивільних прав і обов'язків.

В основному, підставою для виникнення майнових відносин є односторонні угоди. Зокрема, односторонніми правочинами як підставою для виникнення майнових відносин є набуття у власність новоствореного майна, переробленого, загальнодоступних дарів природи (статті 331-333 Цивільного кодексу України), прийняття спадщини (стаття 1268 Цивільного кодексу України).

Односторонній характер таких угод обумовлений тим, що односторонніх дій майбутнього власника достатньо для виникнення відповідних цивільно-правових відносин.

Угоди не завжди є підставою для виникнення цивільно-правових відносин. У деяких випадках такою підставою може бути індивідуальний правовий акт (припинення права власності на майно, яке не може належати фізичній особі (стаття 348 Цивільного кодексу України), придбання

земельних ділянок, іншого нерухомого майна, приватної власності з міркувань суспільної необхідності або для суспільних потреб (стаття 350 Цивільного кодексу України). Цивільний кодекс України), придбання пам'яток культурної спадщини (стаття 352 Цивільного кодексу України), витребування (стаття 353), конфіскація (стаття 354 Цивільного кодексу України), націоналізація.

Основа виникнення обов'язкових правовідносин специфічна в силу своїх особливостей, зміст і динаміка яких залежать від усіх учасників цивільних правовідносин або, принаймні, від кредиторів за цивільними зобов'язаннями. Найбільш поширеною підставою виникнення обов'язкових правовідносин є договір.

Підставою для виникнення цивільних правовідносин також є юридичний акт. Під ним розуміються дії, що мають юридичні наслідки, незалежно від того, чи були ці дії спрямовані на них чи ні. Дії викликають юридичні наслідки, незалежно від того, усвідомлює суб'єкт їх юридичну значимість чи ні, чи хоче він їх викликати.

До них відноситься придбання у власність безгоспних речей (стаття 335 Цивільного кодексу України). Придбання у власність рухомих предметів, від яких відмовився власник (стаття 336 Цивільного кодексу України). Набуття права власності на знахідку (стаття 338 Цивільного кодексу України). Набуття права власності на залишену без нагляду домашню тварину (стаття 341 Цивільного кодексу України). Набуття права власності на скарб (стаття 343 Цивільного кодексу України)

Слід також зазначити, що правові акти призводять до виникнення цивільно-правових відносин у сфері інтелектуальної власності (Літературна творчість, художні, музичні та наукові твори (статті 437, 451, 458 Цивільного кодексу України), винаходів, корисних моделей, промислового зразка (стаття 462 Цивільного кодексу України), раціоналізаторських пропозицій (стаття 484 Цивільного кодексу України), комерційної таємниці (стаття 506 Цивільного кодексу України).

Створення літературних творів є підставою для виникнення авторських відносин незалежно від того, чи усвідомлював автор важливість своїх дій. Мотиви суб'єкта права інтелектуальної власності спрямовані не на досягнення певних правових наслідків, а на реалізацію творчих здібностей самого індивіда.

Протиправні дії як юридичні факти (делікт) також служать підставою для виникнення цивільно-правових відносин, змістом яких є реалізація компенсаторної та відновлювальної функцій цивільного права.

1. Ще однією підставою для виникнення права на об'єкт є подія. Воно відноситься до реальної ситуації дійсності, його виникнення і подальше існування обумовлено не вольовим поведінкою людини і не їм самим.

У більшості випадків настання юридичних подій є підставою для припинення цивільно-правових відносин. Розглядаючи юридичні події в контексті підстав для виникнення цивільних правовідносин, слід зазначити, що даний юридичний факт не має в першу чергу самостійного юридичного значення.

Зокрема, такі події, як град і посуха, безпосередньо не супроводжуються виникненням цивільних правовідносин. Для цього необхідні інші юридичні факти, зокрема договори страхування, заподіяння майнової шкоди і т. д.

Цивільні правовідносини як правова структура, що гарантує реалізацію суб'єктивних цивільних прав і виконання юридичних обов'язків, не носять статистичного характеру. Цивільні правовідносини виникають для реалізації цілей, закладених в їх змісті. Крім того, об'єктивна ситуація, що впливає на реальне життя учасників цивільно-правових відносин, не дозволяє стверджувати про сталість сформованої у висновках структури цивільно-правових відносин. Саме тому цивільні правовідносини, що виникли одного разу, мають певний рух, кінцевою метою якого є досягнення та задоволення законних інтересів учасників, визначених наприкінці правовідносин.

У процесі свого виникнення та реалізації на цивільно-правові відносини впливають важливі фактори, і їх наявність може призвести до коригування цивільних правовідносин. Проявом цієї особливості цивільних відносин є еластичність їх структури. Це властивість не залежить від особистості боржника і кредитора і має на увазі можливість зміни окремих елементів (суб'єкта, об'єкта, змісту) без шкоди для дійсності всього цивільного правовідносини.

У теорії цивільного права України така правова конструкція називається зміною цивільних правовідносин. 1. Зміна цивільно-правових відносин є одним з етапів розвитку правовідносин між учасниками суспільних відносин.

Оскільки існування останніх також пов'язане зі змінами в структурі правовідносин, але призводить до інших наслідків їх виникнення, застосовуються такі закони, як "зміни в цивільно-правових відносинах" і "припинення цивільних відносин", зокрема, про припинення існування правовідносин. У сучасній цивільно-правовій думці України існує ряд теорій щодо правової природи конструювання змін у цивільно-правових відносинах. Згідно з першою, зміна правовідносин-це зміна елементів, з яких вони складаються (Чигир В.Ф.). Тобто зміни в цивільно-правових відносинах пов'язані з об'єктом правовідносин, трансформацією предмета правовідносин та їх змісту.

Інші вчені вважають, що правова природа змін у цивільно-правових відносинах змінюється тільки в межах співвідношення їх змісту, тобто в межах прав і обов'язків учасників правовідносин (Басін Ю.г.). Відповідно до панівної точки зору, зміна цивільних правовідносин являє собою можливість зміни суб'єктивних цивільних прав і юридичних обов'язків, а також момент зміни суб'єкта і об'єкта цивільних правовідносин.

Зміна змісту цивільно-правових відносин характеризує суб'єктивні цивільні права і деформацію юридичних обов'язків учасників правовідносин (припинення певних повноважень, зміна обсягу юридичних обов'язків і т.д.).

До такого висновку ми прийшли. Їх проявом може бути поява нових прав і обов'язків, трансформація існуючих. Зокрема, статті 1108 і 1113 Цивільного кодексу України передбачають, що права інтелектуальної власності можуть бути передані повністю або частково іншій особі відповідно до Закону. Отже, виключна ліцензія, яка видається тільки одному ліцензіату і виключає Ліцензіара з використання об'єкта прав інтелектуальної власності на території, обмеженій цією Ліцензією, і видає ліцензію іншій особі на використання цього об'єкта на цій території, змінює майнові відносини, учасником яких він є.

Зміни в специфікації суб'єктивного цивільного права (*cessio*) в цивільно-правових відносинах, а також зміни в складі юридичних зобов'язань (*delegatio*) також призводять до змін в цивільних відносинах. Таким чином, суб'єктивні цивільні вимоги до боржника можуть бути припинені в результаті *cessio*. В даному випадку припинення дії суб'єктивного Цивільного кодексу змінює структуру цивільних відносин (відбувається зміна суб'єкта), не припиняючи їх. Делегування повноважень має подібні правові наслідки. Заміна сторін у цивільно-правових відносинах не припиняє останніх. Його структура складена. Зокрема, змінюється сторона. Інші елементи не змінюються.

Зміна мети цивільних правовідносин (*novatio*) спрямована на забезпечення інтересів учасників цивільних правовідносин у разі виникнення умов неможливості або складності фактичного належного виконання.

Наприклад, якщо замовник заборгував підряднику за виконану за контрактом роботу, сторони можуть перетворити цей борг в кредитне зобов'язання: підрядник стає кредитором, а замовник - позичальником. У цьому випадку двосторонні цивільно-правові зобов'язання, як правило, припиняються на підставі того факту, що одне з 2 складових їх зобов'язань припинилося, а інше 1 не припинилося. У той же час друге набуває форму зовсім іншого громадянського зобов'язання, що не залежить від правової природи, - зобов'язання з надання кредиту. Крім того, це нове цивільно-

правове зобов'язання має свій власний незалежний зміст, який відрізняється від інших. Крім того, це нове зобов'язання набуває певних рис, які надають йому індивідуальність. Ці функції виражені у зв'язку з новими і попередніми зобов'язаннями. Як і неминучість мети цього попереднього обов'язку.

Особливістю даних правових конструкцій є те, що вони не впливають на правову сутність цивільних правовідносин. Крім того, їх наявність робить їх ефективними в правовому регулюванні цивільних відносин. Саме за цим критерієм слід відрізнити зміну цивільних відносин від припинення.

Смерть учасника цивільних правовідносин, безумовно, впливає на мету цивільних правовідносин, оскільки перешкоджає її реалізації. Але з її настанням правовідносини між померлою особою та її майном трансформуються у правовідносини між померлою особою та майном її спадкоємців. Правовідносини, що існувало між померлою особою і кредитором, перетворюється в правовідносини між спадкоємцем, що вступив у спадщину, і кредитором і т. д.

Іншими словами, смерть фізичної особи припиняє суб'єктивні цивільні права померлої особи у зв'язку з її майном, майновими правами власності. Водночас цей юридичний факт становить зміст цивільних правовідносин, учасником яких була померла людина. Учасники цивільних правовідносин, які вибули з них в результаті смерті, замінюються іншою стороною. Внаслідок такого спадкування змінюються цивільно-правові відносини та поновлюються правовідносини між третіми особами та спадкоємцями щодо майна, прав або обов'язків спадкодавця.

Реалізація суб'єктивних цивільних прав та юридичних обов'язків полягає в їх реалізації та належному виконанні, що призводить до припинення цивільних правовідносин.

Припинення цивільно - правових відносин-це сукупність методів і юридичних засобів для досягнення цілей правового регулювання у вигляді суб'єктивних цивільних прав, юридичних обов'язків або припинення загальних правовідносин.

Припинення цивільних правовідносин ґрунтується на юридично зобов'язуючих юридичних фактах, настання яких тягне за собою наслідки, визначені сторонами. Такі юридичні факти виконують регулюючу функцію, зміст якої полягає в раціоналізації суспільних відносин шляхом досягнення цілей правового регулювання, визначених сторонами правовідносин. Тобто, перш за все, за встановленим зразком встановлюється правова модель поведінки суб'єкта цивільних відносин, яка, відповідно, визначає межі здійснення конкретних реальних дій. По-друге, дана правова модель визначає фактичний зміст правовідносин сторін, їх належне виконання, досягнення запрограмованих юридичних цілей і результат припинення. Узгодження правової моделі з реальними діями суб'єкта **відповідних правовідносин** призводить до виникнення і подальшої реалізації ним своїх прав і обов'язків, що призводить до припинення цивільних правовідносин.

В рамках цивільно-правових відносин **здійснюються не тільки** суб'єктивні цивільні права, а й відповідні юридичні обов'язки. У зв'язку з тим, що кожному суб'єктивному праву відповідає **Юридичний обов'язок**, ці два елементи не можуть існувати один без одного. Таким чином, **припинення цивільних правовідносин є результатом спільного припинення суб'єктивних цивільних прав і пов'язаних з ними юридичних обов'язків.** Як правило, на практиці **такі** цивільно-правові відносини припиняються при належному виконанні зобов'язань. Припинення суб'єктивних цивільних прав припиняє існування юридичних зобов'язань, що відповідають цьому праву. Також припинення цивільно-правових відносин є результатом односторонніх або багатосторонніх дій особи щодо здійснення прав, встановлених змістом угоди, або щодо виконання зобов'язань.

Можливим варіантом припинення цивільних правовідносин, поряд із здійсненням суб'єктивних цивільних прав і виконанням відповідних юридичних обов'язків, є припинення існування суб'єкта цивільних правовідносин. Таким чином, зникнення об'єкта права (його втрата, фізичне знищення і т.д.) є результатом припинення цивільно-правових відносин.

Цивільні правовідносини можуть бути припинені, якщо в результаті припинення існування суб'єкта правовідносин останній не передбачає спадкування. Припинення діяльності суб'єкта цивільних правовідносин може статися в результаті юридичних фактів, таких як події (смерть фізичної особи, визнання особи померлою) або в результаті законних дій (обмін учасниками угод, ліквідація юридичної особи і т.д.).

Таким чином, припинення цивільно-правових відносин багато в чому залежить від волі самих учасників. У той же час припинення цивільно-правових відносин може відбуватися в силу об'єктивних обставин, при яких присутні всі елементи структури. 1. Одним з таких винятків є припинення цивільно-правових зобов'язань у зв'язку з неможливістю їх виконання за обставинами, при яких жодна зі сторін не несе відповідальності, як це передбачено статтею 607 Цивільного кодексу Російської Федерації. В даному випадку в наявності всі елементи правовідносин (суб'єкт, об'єкт, зміст), і воля всіх суб'єктів може бути спрямована на досягнення цілей цивільно-правових відносин, але при наявності обставин, при яких суб'єкт правовідносин не несе відповідальності, досягнення мети неможливо про те, щоб виключити існування останнього.

Крім того, припинення цивільно-правових відносин обумовлено об'єктивною ситуацією дійсності, а також суб'єктивними факторами девіантного характеру, які створюють перешкоди для нормального розвитку правовідносин, ускладнюють навіть забезпечення реалізації прав і обов'язків суб'єкта правовідносин. Це може навіть зробити неможливим, зробити неможливим, даний вид припинення цивільних правовідносин пов'язаний з дефектами юридичних фактів у процесі ведення цивільних правовідносин. Через дефекти в юридичних фактах мета правового регулювання не буде досягнута і зміст правовідносин, укладених між сторонами, не буде вичерпано. Такі дефекти призводять до структурних змін у цивільно-правових відносинах, що підлягають правовому регулюванню.

Прикладом може служити знищення речі в майнових відносинах. Правова модель поведінки учасника цивільних правовідносин передбачає здійснення власником своїх майнових прав, і, з іншого боку, вчинення третьою особою дій, які можуть порушувати його майнові права, фактичні дії третьої особи можуть відповідати цьому правовому моделлю може і не бути. У першому випадку відбувається реалізація майнових відносин. В іншому випадку протиправні дії щодо майна власника змінюють правову модель поведінки юридичної особи з урахуванням реальної ситуації. В результаті цивільні правовідносини припиняються не в результаті їх реалізації, а через неможливість їх здійснення.

ВИСНОВКИ

Правові відносини-це базова категорія юриспруденції, що відображає суспільні відносини, які регулюються нормами права. Вони складають основу правового регулювання, оскільки за допомогою правових відносин реалізується воля держави, реалізуються норми права, гарантуються права і обов'язки суб'єкта.

Вивчення та аналіз поняття правових відносин дозволить глибше зрозуміти механізми функціонування правової системи та правового регулювання різних сфер життєдіяльності, зокрема економічних, цивільних, адміністративних та інших відносин.

Підходи до розуміння поняття правовідносин можна розділити на кілька основних груп, кожна з яких відображає певну теоретичну концепцію або методологічний підхід. Суть нормативного підходу до праворозуміння полягає в тому, щоб зосередити увагу на правових нормах як головному і вирішальному елементі правової системи. З цієї точки зору право розглядається в основному через призму законів, підзаконних актів і правових норм, офіційно встановлених державою. Нормативний підхід передбачає, що основою правової системи є правові норми, які визначають права і обов'язки суб'єкта, регулюють суспільні відносини і встановлюють Основи юридичної відповідальності.

Правовідносини складаються з трьох основних елементів: суб'єкта, об'єкта, змісту. Суб'єкт правовідносин-це учасник правовідносин, що володіє

відповідними суб'єктивними правами і юридичними обов'язками. Суб'єктом може бути як фізична особа (громадянин), так і юридична (організація, установа), а також Держава та її інституція. Важливою характеристикою суб'єктів є їх правоздатність (здатність мати права та обов'язки) та дієздатність (здатність самостійно вчиняти дії, що породжують права та обов'язки).

Метою правовідносин є щось, пов'язане з виникненням відповідних прав і обов'язків суб'єкта. Об'єктами можуть бути матеріальні речі (наприклад, нерухомість, транспортні засоби), нематеріальні блага (Інтелектуальна власність, авторське право) і дії або бездіяльність інших суб'єктів (наприклад, виконання робіт або надання послуг).

Зміст правовідносин включає в себе сукупність прав і обов'язків, що належать суб'єкту. Зміст визначається в праві дозволити суб'єкту вимагати певних дій або бездіяльності від інших суб'єктів, а також в обов'язку зобов'язати суб'єкта здійснювати певні дії або утримуватися від них в інтересах інших суб'єктів або суспільства в цілому.

Юридичні факти-це ситуації (події, дії або бездіяльність), при яких закон пов'язує виникнення, зміну або припинення правовідносин. Вони є передумовами застосування правових норм і відіграють важливу роль у правовому регулюванні. Юридичні факти мають юридичне значення, оскільки вони визначені законом як підстава для настання певних правових наслідків. Це означає, що не всі події та дії мають юридичне значення, а лише ті, які прямо передбачені законом. Вони можуть приймати різні форми: події (наприклад, народження людини), дії (наприклад, підписання контракту), бездіяльність (наприклад, несплата податків у строк).

Багато юридичних фактів пов'язані з волевиявленням людини. Це означає, що воно виникає в результаті свідомих і вольових дій особи, спрямованих на досягнення певних правових наслідків. Для визнання подій і дій юридичними фактами вони повинні бути зафіксовані у відповідних юридичних документах (нормативних актах, судових рішеннях і т.д.) або

встановлені в установленому законом порядку. Ці ознаки дозволяють чітко визначити, які події, дії або бездіяльність мають юридичне значення і служать основою для правового регулювання відносин в суспільстві.

Юридичні факти є підставою для притягнення до юридичної відповідальності. Злочин, як юридичний факт, може спричинити за собою адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність, в залежності від характеру і наслідків діяння. Знання юридичних фактів та їх правових наслідків дозволяє приватним особам та організаціям ефективно планувати свою діяльність, уникати юридичних ризиків та оптимізувати взаємодію з іншими учасниками правовідносин. Враховуючи вищевикладене, юридичні факти є основою правового регулювання, формування, розвитку та припинення правовідносин, а також реалізації та захисту прав і законних інтересів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Аванесян Г. М., Басенко Р. О. Цивільне право України (Загальна частина) : навчально-методичний посібник. Полтава : ПЕП, 2020. 199 с;
2. Боднар Т.В. Цивільно-правова відповідальність за порушення договірних зобов'язань: види та форми. Альманах цивілістики. Київ: Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність». 2008. Вип. 1. С. 73-91;
3. Гашин В. Основні поняття, особливості та форми цивільно-правової відповідальності. Природничі та гуманітарні науки. Актуальні питання : матеріали V Всеукраїнської студентської науково – технічної конференції., м. Тернопіль, 19-20 квітня 2012 р. Тернопіль: Тернопільський національний технічний університет ім. І.Пулля, 2012. Т. 2. С. 134;
4. Горайнов А.М. Примус і цивільно-правова відповідальність. Вісник Верховного Суду України. 2012. № 3 (139). С. 36–39;
5. Гришко У. Особливості цивільно-правової відповідальності перевізника за порушення прав споживачів транспортних послуг. Підприємництво, господарство і право. 2016. №6. С. 4–8;

6. Гуйван П. Д. Цивільна відповідальність як елемент охоронного матеріального правовідношення. Юридичний вісник. Одеса : Гельветика 2021. № 1. С. 143–150;
7. Іващенко В.В. Цивільно-правова відповідальність як вид юридичної відповідальності. Юридичний науковий електронний журнал. 2019. № 2. С. 66–69;
8. Канзафарова І.С. Теорія цивільно-правової відповідальності. Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. Одеса : Астропринт, 2006. 261 с;
9. Комарницька І. І. Адміністративна відповідальність: теоретико-правові аспекти. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія «Юридичні науки». 2020. Т. 7, № 2(26). С. 155–161;
10. Немцева А.О. Теоретичні аспекти відповідальності без вини у цивільному праві. Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. 2015. № 4. С. 27–32;
11. Панченко Ю.О. Поняття цивільно-правової відповідальності за порушення зобов'язань. Реалії та перспективи розбудови правової держави в Україні та світі : матеріали III міжнар. наук.-практ. конф., м. Суми, 29 травня 2020 р. Суми: Вид-во СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2020. ч. 2. С. 32–34;
12. Примак В. Суть і «сутності» цивільно-правової відповідальності / Володимир Примак // Юрид. Україна. - 2003. - № 3. - С. 40;
13. Просторий аналіз того, що вкладають у поняття правової визначеності мислителі англо-американської та континентальної правових традицій, див.: Леони Б. Свобода и закон / Бруно Леони ; [пер. с англ. В. Кошкина] ; под ред. А. Куряева. - М. : ИРИСЭН, 2008. - С. 88-115;
14. Радбрух Г. Філософія права / Густав Радбрух ; [пер. з нім. С. Причепія, В. Приходько]. - К. : Тандем, 2006. - С. 156-157;

15. Резніченко С. В., Церковна О. В. Підстави звільнення від цивільно-правової відповідальності за завдання шкоди : теорія і практика : монографія. Одеса : ОДУВС, 2009. 188 с;
16. Цивільне право : підручник : у 2 т. / Л. М. Баранова та ін. ; за ред. В. І. Борисової. Харків : Право, 2011. Т. 1. 656 с;
17. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>;
18. Юридична відповідальність (цивільні аспекти) / [А. М. Савицька, В. В. Луць, З. В. Ромовська та ін.] ; за ред. Н. І. Титової. - Львів : Вища шк., 1975. - С. 5-6;
19. Юридична відповідальність (цивільні аспекти) / [А. М. Савицька, В. В. Луць, З. В. Ромовська та ін.] ; за ред. Н. І. Титової. - Львів : Вища шк., 1975. - С. 12;
20. Яковенко А. Поняття, види та функції цивільно-правової відповідальності. Літописець. Випуск 16 : збірник наукових праць VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції «Права людини: історичний вимір і сучасні тенденції (до річниці прийняття Загальної декларації прав людини)» м. Житомир, 9 грудня 2020 р. Житомир : Житомирський державний університет імені Івана Франка, 2021. С. 269–272.

Схожість

Джерела з Інтернету

797

2	http://www.lsej.org.ua/2_2023/35.pdf	270 джерел	4.8%
3	https://uk.wikipedia.org/wiki?curid=4274836	36 джерел	3.15%
4	http://visnyk.kh.ua/web/uploads/journals_pdf/VisnyskAPrNU_2(69)_2012.pdf	48 джерел	1.8%
5	https://dspace.nlu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/19944/1/Turchenko_dys.pdf	38 джерел	1.45%
6	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/14596/%d0%a1%d0%a2%d0%90%d0%9d%d0%9a%d0%9e%d0%	81 джерело	0.66%
7	http://eprints.zu.edu.ua/28640	27 джерел	0.64%
8	https://docs.mgu.edu.ua/docs/vchen_rada/disertacii/borisova_dis.pdf	6 джерел	0.64%
9	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/36964/3/disertacija-lukasevich-krutnik-10_12_2019.pdf		0.63%
10	https://dspace.nlu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/19967/1/Pokrovskya_dys.pdf	2 джерела	0.61%
11	http://nauka.nlu.edu.ua/nauka/download/zbirniki_konf/Azimov_2020.pdf	2 джерела	0.61%
12	http://repository.sspu.sumy.ua/bitstream/123456789/7302/1/%d0%a2%d0%be%d0%bc-1.pdf	7 джерел	0.61%
13	https://dspace.oduvs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/44a74212-64e9-44c8-b78c-a12974c733d9/content		0.55%
14	http://old.univer.km.ua/doc/specvvr/Diss_Mul.pdf	49 джерел	0.53%
15	http://dspace.oduvs.edu.ua/bitstream/123456789/3519/1/%d0%ba%d0%be%d0%bd%d1%84.%20%d0%b2%d0%bf%d0%bb%d...		0.5%
16	http://eprints.zu.edu.ua/33624/1/%D0%9B%D1%96%D1%82%D0%BE%D0%BF%D0%B8%D1%81%D0%B5%D1%86%D1%8C%2...		0.5%
17	https://suem.edu.ua/sites/default/files/2021-01/sura_zbirnik-tez-dopovidey_2020_maket.pdf	21 джерело	0.47%
18	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2016/3_2016/part_1/3-1_2016.pdf		0.43%
19	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/16010/NU_OUA_Konf_Oborotov_Print%283%29%2b.pdf?isAllowed=y&sequ...		0.42%
21	http://lsej.org.ua/2_2022/2_2022.pdf		0.4%
22	http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/56159/2/disertaciyna-robota-na-zdobuttya-naukovogo-stupenya-doktora-yuridich	4 джерела	0.39%

23	https://dspace.oduvs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/e9121db1-b94a-4245-86c7-059db47f05d8/content	0.39%
24	https://revolution.allbest.ru/law/01403363_0.html	40 джерел 0.35%
25	https://chl.kiev.ua/CGI-BIN/sp/index.php?page=1271	0.35%
26	http://virtuni.education.zp.ua/info_cpu/sites/default/files/081%20%D0%9F%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE%20%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BA%D0%B0%205%20%D0%92%D1%81%...	18 джерел 0.34%
27	https://www.kspu.edu/FileDownload.ashx/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BA%D0%B0%205%20%D0%92%D1%81%...	0.34%
28	http://legalclinic.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/konf_yurydklynyka_2023.pdf	0.34%
29	http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2021/6_2021/6_2021.pdf	12 джерел 0.31%
30	http://nm2.univd.edu.ua/download/134436	0.31%
31	http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/17442?show=full	0.31%
32	http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/bitstream/123456789/1496/1/Kryvytskyi%20Y.V.%20Specialized%20norms%20of%20the%20law...	0.29%
33	https://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/SBORNIKI_2015/Tezu_Maslov_2015.pdf	0.29%
34	http://nm2.univd.edu.ua/download/135479	0.29%
35	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/9667/1/%d0%a2%d0%94%d0%9f_%d0%bf%d1%80%d0%b0%d0%ba%d1%82_%20%d0%9c%d0%b5%d1%8...	3 джерела 0.27%
36	https://pravo.cuspu.edu.ua/index.php/pravo/issue/download/4/4	0.27%
37	http://idpnan.org.ua/files/2022/berejnyak-n.v.-zobov_yazannya-iz-nabuttya_-zberejennya-mayna-bez-dostatnoyi-pravovoyi-pidst	0.26%
38	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/11013/1/%d0%bc%d0%b0%d0%ba%d0%b5%d1%82_%20%d0%9c%d0%b5%d1%8...	0.26%
39	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/36960/1/knish-s_v_dSSERTACIJA_SAJT.pdf	0.26%
41	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2019/3_2019/part_1/3-1.pdf	4 джерела 0.22%
42	http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/MONOGRAFII_2010/Vovk_2009.pdf	10 джерел 0.19%
44	http://eir.zntu.edu.ua/bitstream/123456789/2326/1/Bochelyuk_Methodical_manual.pdf	25 джерел 0.18%
45	http://5fan.ru/wievjob.php?id=47942	0.18%
46	http://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/1796	8 джерел 0.16%

47	https://skaz.com.ua/voennoe/19283/index.html	2 джерела	0.16%
48	http://docplayer.net/48614937-Pravo-vlasnosti-na-zemlyu-nabuttya-koristuvannya-vidchuzhennya.html	5 джерел	0.14%
49	https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-02546520/document		0.14%
50	http://www.zaochka.net/catalog_p_18_p_p_3.html		0.14%
51	https://nadoest.com/ohoronipraci-v-zakladah-osviti-stor-13	6 джерел	0.14%
52	http://eprints.kname.edu.ua/35077/1/%282013%20%D0%BF%D0%B5%D1%87.%2028%D0%9D%20%D0%9F%D1%80%	21 джерело	0.14%
54	http://nvppp.in.ua/vip/2019/3/tom_1/3-1_2019.pdf	3 джерела	0.13%
57	https://af.khadi.kharkov.ua/fileadmin/F-AUTOMOBILE/%D0%A4%D1%96%D0%B7%D0%B8%D0%BA%D0%B8/science/3_%D0%		0.13%
58	https://pl-coll.uu.edu.ua/%d1%83%d1%81%d1%82%d0%b0%d0%bd%d0%be%d0%b2%d1%87%d1%96-%d0%b4%d0%	12 джерел	0.13%
59	https://pl.uu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/04/%D0%9B%D0%B8%D1%81%D1%82_%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D	11 джерел	0.13%
60	http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/17928/%d0%ae%d1%80%d0%b8%d0%b4%d0%b8%d1%87%d0%bd%d1%96%		0.13%
61	http://repository.vsau.org/getfile.php/25585.pdf		0.13%

Джерела з Бібліотеки

77

1	Студентська робота	ID файлу: 1016029666	Навчальний заклад: Open International University of Hu	43 джерело	6.28%
20	Студентська робота	ID файлу: 1015990755	Навчальний заклад: Open International University of Hu	19 джерело	0.4%
40	Студентська робота	ID файлу: 1015951060	Навчальний заклад: Open International University of Hu	10 джерело	0.22%
43	Студентська робота	ID файлу: 1016025369	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...		0.18%
53	Студентська робота	ID файлу: 1016033857	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...		0.14%
55	Студентська робота	ID файлу: 1015289580	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...		0.13%
56	Студентська робота	ID файлу: 1014346629	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...		0.13%
62	Студентська робота	ID файлу: 1015995423	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...		0.13%